

dette turde Sysselmanen ikke paatage sig, fordi Valgloven for Færøerne kræver, at naar Præsten har Forhindringer, skal der af Amtmanden befittes en Anden i hans Sted. Da der var 7—8 Mil til Amtmanden, kunde der ikke tænkes paa at faae en Mand befitte. De to andre af Valgforstanderskabet tænkte først paa, at de saa selv vilde lede Valget, men de bleve betænkelige, da de hørte, at Sysselmanen var betænkelig. Og saa en anden Mand, nemlig Dr. Andersen, var betænkelig og truede med at protestere, hvis der blev gjort noget Ulovligt. Det sikreste var altsaa, mente man, at lade være. Den, som slet Intet foretager, overtræder Loven mindst. Der var blandt Vælgerne stærkt Røre over, at de havde spildt den besværlige Rejse til Valgstedet. Der blev Intet af Valget. Der var mødt 139 Vælgere. I hele Præstegjældet var der 356 Vælgere, saa det lader sig ikke negte, paa Grund af dette Vælgerantal, at det kunde antages, at hvis de vare komne med til at stemme, kunde de have havt Indflydelse paa Valgets Udfald. Hvis der ikke forelaa andre Oplysninger, da kunde vi næppe undgaa at forkaste Valget. Men der er tilveiebragt en Række Oplysninger, som efter Udvalgets Flertals Mening fjerner enhver Tvivl om, at Schrøter ikke skulde være den rette Repræsentant for Færøerne. Der er saaledes tilveiebragt Erklæringer fra 108 af de 139 Vælgere, Erklæringer, der ere afgivne paa Tro og Love og under Guds Tilbud, og som gaa ud paa, at de vilde have stemt paa Hr. Schrøter. Nu kunde man sige, at dette var ikke afgjørende. Der kunde jo under Valghandlingen være mødt flere af de øvrige Vælgere i Præstegjældet. Men paa Grund af Veidistanceerne paa Færøerne var dette dog ikke muligt. Af dem, der kunde være Tale om kunde være mødte, var der kun et ringe Antal. Det er oplyst, at der paa selve Valgstedet kun findes 12 Vælgere, som ikke vare mødte til Valget, og i de Bygder, som høre til samme Sogn som Valgstedet, var der kun 30 Vælgere hjemme, saa selv om de vare mødte og havde stemt i modsat Retning af de 108, saa kunde dette ikke have forandret Valgets Udfald. Foruden disse Erklæringer fra de 108 er der indkommet 5 Andragender fra 139 Vælgere, hvori de anmodede Folkethinget om at godkjenne Valget. Blandt disse 139 Vælgere findes der 57, som ikke findes blandt de 108. Vi kunne altsaa, om vi vilde, lægge dem til dem, som have stemt paa Schrøter. Under disse Omstændigheder mener Udvalget paa det ærede Medlem fra Odense (Strøm) nær, at der ikke kan være Tvivl om, at Udfaldet,

saaledes som det er blevet, er rigtigt, skjøndt det jo ikke kan negtes, at der foreligger en stor formel Uregelmæssighed.

Men jeg skal minde om, at overfor Færøerne har Folkethinget altid været meget læmpeligt i sine Forordninger til en korrekt Valghandling. Fra Begyndelsen af vor frie Forfatning indtil 1876 foreligger der en Række Tilfælde, hvor dette Ting har godkendt Valg paa Færøerne, skjøndt der var begaaet ikke smaa, men væsentlige Brud paa Valglovens Forskrifter, og skjøndt der i flere af disse Tilfælde har været Modkandidater. Desuden maa det jo komme i Betragtning, at et Omvalg paa Færøerne er en ganske anderledes vanskelig Historie end et Omvalg her nede i Danmark. Det vilde for det Første trække meget længe ud, inden der kunde foretages nyt Valg, og det vilde koste Derne ganske betydeligt paa Grund af de lokale Forhold.

Jeg skal derfor paa Udvalgets Flertals Begne — det vil sige hele Udvalget, paa det ærede Medlem for Odense (Strøm) nær — anbefale Thinget at godkende Sagthingsmand Schrøters Valg som Repræsentant for Færøerne.

Strøm: Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets øvrige Medlemmer i den Indstilling om at godkjenne Valget paa Færøerne, som nys er blevet omtalt af Udvalgets Ordfører. Jeg beklager det, fordi jeg erkjender, at det overhovedet er en Ubhagelighed, som man forvolder de paagjældende Valgtredse, at forkaste de Valg, som de have foretaget. Det er baade en Besværlighed for dem og en Udfættelse af deres Repræsentation her i Thinget, som man efter min Mening kun bør gaa til, naar man finder det aldeles uundgaaeligt, naar man finder sig aldeles nødt dertil. Og allermost gjælder dette for Færøernes Kreds. Jeg kan være ganske enig i den ærede Ordførers Udtalelser om, at Folkethinget stedse har stillet sig paa den læmpeligste Maade overfor de Valguregelmæssigheder, der have forekommet paa Færøerne, og jeg finder ogsaa denne Holdning fuldt motiveret i de særlige Forhold, som ere tilstede paa Færøerne, de særlige Forhold ved at holde Valg deroppe og de mange Begivenheder af forskjellig Art, som kunne komme imellem og tilveiebringe Uregelmæssigheder, som, hvis man vilde se strengt paa Forholdene, vilde svække Valgets Gyldighed. Jeg har med Hensyn til to af de Klager, som ere fremkomne over Valget, i det Hele kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg, og har ikke fundet Anledning til derpaa at basere noget Forslag med